

PHIM VIETNAM WAR & VIỆT NAM PHỤC SINH

Phục sinh là sống lại. Chết rồi mà sống lại là chưa chết thực sự. Nếu chết thật mà sống lại là phép lạ, như Chúa Giê-su chết rồi ba ngày sau sống lại (*Mt.28:5-9*). Người Ki-tô hữu hay Công Giáo tin là Chúa Giê-su đã sống lại thực sự. Nếu Chúa không sống lại thì cuộc khổ nạn và cái chết của Người mất hết ý nghĩa. Cái chết của nước Việt Nam, dân tộc Việt Nam cũng vậy, nếu không hồi phục lại được thì những hy sinh đấu tranh của chúng ta trở thành vô nghĩa và mất giá trị.

NHỮNG CÁI CHẾT CỦA VIỆT NAM

Nước Việt Nam chúng ta, xuyên suốt chiều dài lịch sử từ ngày lập quốc cho đến hiện tại, có người nói là đã bị chết nhiều lần. Từ “*chết*” này phải được hiểu là đất nước mình không có tự chủ, không còn độc lập, người dân mất tự do và những quyền căn bản của con người vì lý do này hay lý do khác. Người ta nói về 1000 năm Việt Nam bị giặc Tàu dày xéo, 100 năm bị giặc Pháp đô hộ. Từ ngày 30-4-1975 Việt Nam dưới sự thống trị của đảng cộng sản Việt Nam cũng coi như đã chết. Việt Nam không có độc lập vì nhà cầm quyền là đảng cộng sản Việt Nam vẫn nằm dưới sự lãnh đạo, chi phối của Tàu Cộng; người dân không có tự do, dân quyền và nhân quyền, những quyền căn bản của con người đã hoàn toàn bị tước đoạt. Chuyện này là hiển nhiên không cần tranh cãi. Biển đảo, biên giới, đất đai bị người Tàu chiếm đoạt một cách ngang nhiên hay dưới chiêu bài bán nhượng rẻ mạt hoặc công khai nhận chủ quyền của Tàu cộng trên đất và trên đảo Hoàng Sa và Trường Sa do thủ tướng Phạm văn Đồng ký bằng một công hàm chính thức ngày 14-9-1958. Người Tàu được mọi đặc quyền đặc lợi ngay trên đất nước Việt Nam mình, ra vào nước mình như đi chợ, không cần visa. Những khu tự trị ở ngay trên đất nước mình mà không một người Việt Nam nào kể cả công nhân viên nhà nước được bén mảng đến gần. Nhà nước nể sợ người Tàu, cay nghiệt với dân. Một cô gái Việt tát anh cảnh sát lưu thông vì bị bắt ức, đã bị tòa án xử 9 tháng tù giam, trong khi hai tên Tàu tấn công cảnh sát lưu thông còn nói lời đe dọa “*Tao thách tụi bay dám đụng đến người Trung quốc*” thì được tòa tha bổng (*Internet TiếngGoiNonSong Nov 14, 2017*). Hèn với giặc ác với dân là thế. Độc lập ở đâu nhỉ?

Việt Nam có một lịch sử Nam tiến. Từ ngày lập quốc vua Đế Minh thuộc họ Hồng Bàng rồi Kinh Dương Vương đến Lạc Long Quân, tục truyền nàng Âu Cơ sinh được 100 con trai, 50 người theo mẹ lên núi, 50 người theo cha xuống biển và thành lập nước Bách Việt, rồi Văn Lang / Hùng Vương. Cứ thế lịch sử trôi nổi bồng bềnh vua nọ đánh vua kia, Chúa nọ cướp quyền Chúa kia, chia đất giành dân đưa đến tình trạng Trịnh-Nguyễn phân tranh. Chúa Nguyễn xuống phương Nam lập quốc đã chiếm Chiêm Thành, Chân Lạp, đô

hộ cả Ai Lao, Cao Mên và Thái Lan tạo thành một giải đất nước hình chữ S. Cuối cùng lại Bắc-Nam hai ngã cộng sản và Tự Do do người nước ngoài định đoạt. Anh, Pháp, Nga, Tàu và Hồ chí Minh ký kết với nhau; hơn triệu người bỏ nhà cửa ruộng vườn trốn ách độc tài tìm tự do ở miền Nam.

Vì biến cố 30-4-75, Việt Nam lại một lần nữa bị bức tử, tạo thành cuộc Nam tiến, hết đất đi, hàng triệu người, vì không thể sống được dưới ách độc tài cộng sản đã liều chết lao đầu vào đại dương tràn ra khắp thế giới. Một nước Việt Nam mới thành hình. Cho đến nay đã có ước chừng 5 triệu người. Tình trạng đất nước chúng ta ngày nay tuy bề ngoài người dân vẫn sinh hoạt bình thường, tạo vẻ phồn vinh tại các thành phố lớn như Sài Gòn, Hà Nội, Cần Thơ... nhưng là phồn vinh giả tạo, vì người dân quê vẫn còn sống nơi bùn lầy nước đọng và dân sống ở ngoại ô các thành phố lớn vẫn nghèo khổ cơ cực, bữa đói bữa no, vẫn sống trong những túp lều tranh sơ sài ọp ẹp chỉ một cơn gió mạnh hay cơn mưa lớn là có thể cuốn đi dễ dàng biến họ thành tay trắng, vô gia cư, còn những kẻ có quyền thế vẫn nhà cao cửa rộng, xe hơi, tiền bạc dư thừa, ăn tiêu phung phí vút tiền qua cửa sổ. Chưa hết, người dân chẳng những không được an cư lạc nghiệp mà còn phân vân lo sợ về nạn Hán hóa đang chập chờn trước mặt cùng với biết bao nhiêu áy náy lo âu về ách cai trị tàn ác của đảng csVN, không biết lúc nào công an đến nhà gõ cửa hay công tay bắt cóc ngoài đường phố vì dám chống đối nhà nước và bọn xâm lăng Tàu cộng. Họ ngóng chờ thế giới tự do giúp họ có lại nhân quyền, nhưng gần nửa thế kỷ rồi, tình trạng vẫn không khá. TT Donald Trump trong chuyến công du Á Châu và Việt Nam, đã được dân Việt trong và ngoài nước đặt nhiều kỳ vọng. Có người khen kẻ chê trách rằng ông Trump chẳng giúp gì Việt Nam về nhân quyền, mà không nghĩ đến lời ông ta đã bóng bẩy khuyến khích nhà nước và dân chúng qua bài diễn văn ca ngợi tinh thần dân tộc chống ngoại xâm của bà Trưng bà Triệu, thân nữ nhi từ hai ngàn năm trước đã dám đứng lên cùng toàn dân phát cờ khởi nghĩa đánh đuổi giặc Tàu giành độc lập. Nói cho cùng, chuyện của mình thì mình phải lo, tại sao lại nhờ người ngoài. Lịch sử cho thấy chẳng nước nào thương nước mình bằng chính người mình. Khẩu hiệu tranh cử của ông Trump là “Make America great again” và “America first” / Làm cho nước Mỹ vĩ đại trở lại và Nước Mỹ trên hết. Chúng ta cũng không nên trách ông Trump. Ông ấy lo chuyện của ông ấy là dĩ nhiên. Mình phải lo chuyện của mình, nhất là mấy ông nhà nước, đảng cộng sản cầm quyền hiện nay có bốn phận phải lo. Tiếc thay chính họ lại là kẻ nội thù rước giặc về giày má tổ, bức tử dân Việt một lần nữa qua hội nghị thành Đô năm 1990 với những thực tế đang diễn ra hàng ngày trên đất nước, mà nếu chính thức xảy ra thực sự vào năm 2020 thì Việt Nam lại một lần nữa bị bức tử, lệ thuộc Tàu không biết bao lâu nữa đất nước mình mới sống lại được? Nhưng chúng ta còn hy vọng vì vẫn còn một Việt Nam hải ngoại.

MỘT VIỆT NAM HẢI NGOẠI

Như đã biết lịch sử Việt Nam có một hướng đi là Nam Tiến. Phía Bắc là cường địch, phía Nam là con đường thoát hiểm. Bền bờ hy vọng mở ra ở phương Nam. Sự sống còn của Việt Nam tùy thuộc vào phương Nam. Còn đường Nam tiến, Việt Nam còn tồn tại. Hết đường Nam tiến, Việt Nam lâm thế nguy.

Ngày 30-4-1975 chúng ta bị dồn xuống tận cùng Phương Nam. Hết đất đi, chúng ta đã lao vào đại dương. Từ đó Việt Nam thoát xác. Nam tiến trở thành siêu tiến: chúng ta vượt biển để tiến ra thế giới. Trong khoảng 10 năm đầu, hơn hai triệu người đã vượt đại dương tràn ra thế giới. Đến nay số người Việt trên thế giới đã tới khoảng chừng 5 triệu người. Chúng ta đã mất đất nhưng chúng ta có dân. Một nước Việt Nam khác đang thành hình trong lòng thế giới: một Việt Nam diaspora, một siêu quốc gia Việt Nam đã khai sinh ¹.

Di dân mở nước vốn là truyền thống của con cháu Lạc Hồng. Vận mệnh Việt Nam đã ra khỏi Việt Nam. Tương lai của Việt Nam không mở ra ở Việt Nam, nhưng sẽ mở ra trên toàn thế giới. Sự sống còn của quê hương Việt Nam tùy thuộc hoàn toàn vào sự lớn mạnh của phần siêu quốc gia Việt Nam này.

***Mượn đất người sống đời mình,
Mượn sức người làm việc mình,
Mượn thế người thăng tiến mình.***

Đó là con đường siêu tiến của Việt Nam hải ngoại. Siêu tiến để thực hiện vận mệnh Việt Nam bằng những phương tiện của thế giới. Siêu tiến để chuyển hóa tài lực của thế giới thành tài lực của Việt Nam. Siêu tiến để khai thông những hung thịnh của thế giới chảy đổ về quê hương mình.

Những người Việt Nam trên thế giới liên kết với nhau hoàn thành cuộc siêu tiến này: Nhanh quê hương sẽ thăng tiến nhanh; chậm quê hương sẽ thăng tiến chậm. Nhưng trên hết và trước hết, chúng ta liên kết với nhau để bảo vệ và thăng tiến chính cuộc đời ta ngay lúc này trong cộng đồng thế giới.

Dân ta có một tiềm năng sống rất mạnh, chịu khó, cần cù, biết thích hợp với hoàn cảnh rất nhanh. Vì vậy chưa đầy 10 năm, nay thì đã hơn 40 năm, kể ít người nhiều, nơi xứ lạ, phong tục tập quán khác biệt, cộng đồng Việt Nam đã qua mặt một số cộng đồng dân tộc khác. Vì nhu cầu, trước tiên là sống còn, sau là tìm bầu khí, hương vị quê hương đất nước, dân ta từ khắp các tiểu bang đã dần dần qui tụ tại những tiểu bang mát mẻ, hợp khí hậu, quây quần sống bên nhau như để tìm một sự nương tựa hỗ tương. California, Texas, Oregon, Washington, D.C., Florida... đã trở thành những trung tâm của cộng đồng người Việt. Một Little Saigon đã xuất hiện tại nhiều nơi, những đường phố được đặt tên những

¹ Danh từ SIÊU QUỐC GIA VIỆT NAM đã được chúng tôi dùng tại Đại Hội IV Hội quốc tế Y sĩ Việt Nam tự do ngày 30, 31 tháng 7 và 1 tháng 8 năm 1993 tại Orlando, Florida trong bài thuyết trình về VAI TRÒ CỦA CỘNG ĐỒNG VIỆT NAM HẢI NGOẠI.

anh hùng Việt Nam, những hội đoàn, hội ái hữu, rồi cộng đồng người Việt tiêu bang, liên bang đã thành hình không kể những tổ chức chính trị... Chúng ta biết hợp quần biết xây dựng cộng đồng vì tinh thần dân tộc và nhu cầu sống. Nhưng cũng không tránh khỏi những chia rẽ đánh phá nhau vì nghi kỵ mất niềm tin làm cho cộng đồng yếu đi. Thêm vào đó -lợi dụng cơ hội- cộng sản đã gài cán bộ, người của chúng vào cộng đồng hải ngoại để gây thêm chia rẽ hoang mang đã làm tê liệt dần dần cơ thể cộng đồng khiến một số người đã thờ ơ với thời sự và đất nước, coi chuyện tranh đấu cho tự do dân chủ, xây dựng đất nước và cộng đồng không phải là chuyện của mình. Họ rút vào bóng tối, xa lánh cả người đồng hương. Ngược lại có người bị chúng lôi kéo mê hoặc, trước kia rất hăng say chống cộng nay bỗng chốc trở thành bạn của chúng, chấp nhận làm kẻ nội thù. Phải chăng vì mất niềm tin và bả vinh hoa DANH-QUYỀN-LỢI đã xâm chiếm vào tận tim óc chúng ta. Gột rửa được cái đó, cộng đồng ta, dân tộc ta sẽ khá hơn người. Một điểm sai lầm nữa, rất sai lầm là chúng ta khi trốn chạy khỏi đất nước thì thù ghét cộng sản, tâm niệm chỉ trở về Việt Nam khi không còn cộng sản. Nhưng nay vì lời phỉnh nịnh của cộng sản gọi Việt kiều là “*khúc ruột ngàn trùng*” và vì cuộc sống no đủ, có đôi chút dư giả, thì thi nhau “áo gấm về làng” đem dollars về nước ăn xài một cách máy móc vô ý thức đã làm giàu cho đám cầm quyền, giúp chúng vững tâm đàn áp, ăn cướp của dân. Hàng năm người Việt hải ngoại đã đổ về Việt Nam hàng tỷ mỹ kim. Chính số tiền này đã làm cho bọn cộng sản sống lâu, giàu sang, có phương tiện để lung lạc đánh phá cộng đồng chúng ta ở hải ngoại. Hãy suy nghĩ đúng và hành động đúng.

Tuy nhiên, một điểm son của cộng đồng Việt Nam hải ngoại là trong một thời gian kỷ lục chưa đầy hai mươi năm ta đã có không biết bao nhiêu sinh viên đủ mọi ngành chuyên môn tốt nghiệp [từ] những trường đại học nổi tiếng trên khắp thế giới mà từ xưa đến nay chưa một quốc gia chậm tiến nào có được kể cả Nhật Bản. Người Việt hải ngoại đã có mặt, nắm những chức vị quan trọng trong hầu hết các cơ quan của nước sở tại từ văn hóa, giáo dục, khoa học, chính trị, thương mại, đến quân sự... Tài lực có, trí lực có, nếu thêm được Tấm Lòng, chắc chắn cộng đồng ta sẽ mạnh, quê hương đất nước sẽ được nhờ rất nhiều. Quê hương dân tộc ta nhất định không thể mãi mãi nghèo khổ bất hạnh như hiện nay. Đất nước và hơn 80 triệu đồng bào quốc nội đang trông chờ vào lòng nhiệt thành, yêu tổ quốc của những người Việt hải ngoại.

Nhưng nguy cơ Việt Nam bị chính thức Hán hóa không còn xa. Với bản tính xâm lược, mưu sĩ lại ác độc, Tàu cộng với muôn ngàn quỷ kế và đảng cộng sản Việt Nam quyết “*thà mất nước không để mất đảng*” thì đất nước Việt Nam khó có thể thoát khỏi vòng kiểm tỏa đô hộ của Tàu cộng. Việt Nam chết lần này khó có thể phục hồi được nếu Việt Nam hải ngoại không vững mạnh và đoàn kết chung một lòng loại bỏ đảng cộng sản Việt Nam khỏi đất nước Việt Nam bằng những ưu thế của mình.

VIỆT NAM PHỤC SINH

Dù cho Việt Nam quốc nội có chết đi nữa thì Việt Nam hải ngoại cũng không thể chết. Vì chính cái chết của Việt Nam quốc nội tự nó đã làm nảy sinh ra một Việt Nam hải ngoại. Việt Nam này không có đất nhưng có dân lại có một tiềm lực trí thức rất dồi dào, những đặc tính trời cho, chúng ta phải giữ lấy và vun trồng để phát triển thành năm thành mười, không cho người ngoài can dự vào việc của chúng ta, bởi lẽ đã có quá nhiều kinh nghiệm đau thương trong lịch sử. Việt Nam phục sinh.

Câu đời thường nói “chẳng ai thương mình bằng chính mình thương mình” quả là chí lý. Nếu người ta tỏ ra thương mình -không kể những hành động hoàn toàn đạo đức- thì cũng chỉ bề ngoài, thực chất là thủ lợi, nhiều ít, bằng cách nào còn tùy. Nhân cuộc chiến Nam-Bắc Việt Nam từ sau ngày chia đôi đất nước năm 1954 lấy sông Bến Hải phân chia hai miền và câu chuyện bộ phim THE VIETNAM WAR do Ken Burns và Lynn Novick đạo diễn, người Việt quốc gia, nhất là dân chúng miền Nam Việt Nam đã từng sống trong chế độ VNCH miền Nam, sống và tham dự chiến tranh Việt Nam do Bắc Việt xâm lăng thì biết chiến tranh Việt Nam có chính nghĩa thế nào và dưới mắt người Mỹ và chủ trương của chính phủ Mỹ nó thế nào. Việt Nam đã chết từ ngày 30 tháng 4 năm 1975.

Chúng tôi lấy bộ phim “Chiến tranh Việt Nam” vừa được trình chiếu mới đây để có kinh nghiệm, rút ra bài học hầu mong có được một Việt Nam phục sinh thực sự. Chúng tôi không đặt nặng việc phê bình cuốn phim vì người coi cũng đã có khá nhiều nhận định rồi, từ nhà văn đến chính trị gia, kể cả trí thức Mỹ lẫn Việt. Tựu chung, cuốn phim theo đa số người phê bình thì có quá nhiều thiên kiến, thiếu trung thực, chỉ nói ra được một nửa sự thật như ông Nguyễn ngọc Sảng đại diện người lính VNCH được mời tham dự bàn luận về cuốn phim được trình chiếu ở tòa tổng lãnh sự Mỹ tại Sài Gòn. Đã là nửa sự thật thì không còn là sự thật nữa, hay một nửa sự thật kia đã bị che dấu để làm cho người xem hiểu sai ý nghĩa của cuộc chiến và sự đấu tranh của dân chúng miền Nam Việt Nam chống lại sự xâm lăng của miền Bắc. Cuốn phim chỉ đáng -theo lời của ông Sảng- là “vứt vào thùng rác”. Tiến sĩ Nguyễn tiến Hưng cựu bộ trưởng kế hoạch thời TT Nguyễn văn Thiệu và là tác giả cuốn sách “Khi đồng minh tháo chạy” đã kết luận “*cuốn phim có nhiều khiếm khuyết...*”. Ngay cả những người làm phim là Ken Burns và Lynn Novick đã ngang nhiên đưa ra nhận xét hoàn toàn có tính thiên vị cố ý để bảo vệ mục đích của mình khi làm cuốn phim và khi Mỹ đổ quân vào Việt Nam cũng như rút quân khỏi Việt Nam như: “*Người Mỹ can thiệp vào Việt Nam vì không hiểu Hồ chí Minh và Mỹ rút khỏi VN không phải vì thua mà vì Việt Cộng có lý do chính đáng giải phóng miền Nam, và đáng cho chế độ này vị trí đối tác đúng mức.*” Thật khôi hài chẳng hiểu gì về tình trạng đất nước và con người Việt Nam. Việt Cộng xứng đáng để giải phóng miền Nam sao lại có hiện tượng cả hàng triệu người liêu chết trốn khỏi Việt Nam khi cộng sản tiến vào Sài Gòn. Và mãi về sau này cho đến bây giờ, người dân vẫn ao ước được ra đi thoát khỏi chế độ cộng sản, cả dân chúng đã từng sống dưới chế độ cộng sản ở miền Bắc từ năm 1954. Nói về chiến tranh Việt Nam sao lại chỉ nói về miền Bắc mà lơ đi những cố gắng và lý do chính đáng của miền Nam Việt Nam khi họ chiến đấu chống lại kẻ xâm lăng là cộng sản

miền Bắc với những lời phê phán bình luận đầy ác ý và thiên kiến cố ý? Ông G. Daddis, giáo sư sử học đại học Chapman là cố vấn lịch sử cho cuốn phim cũng nêu lên những thiếu sót và thiên vị của cuốn phim. Ông cho biết cuốn phim chỉ dùng để “kích thích tranh luận” mà thôi. Nó không thể coi là “mẫu mực / kinh thánh” cho Việt Nam và kêu gọi nên đồng cảm. Không thể đồng cảm được khi sự thật không có lại thiếu sót và thiên vị. Nhân đức dở hơi! Cứ nhìn vào sinh hoạt chính trị xã hội Mỹ ngày nay với những tin tức giả tạo, biến trắng thành đen của truyền thông báo chí dòng chính hay phe tả thì biết thái độ và hành động của họ đối với chiến tranh Việt Nam cũng như thế mà thôi. Donald Trump, một tổng thống hợp pháp và hợp hiến còn bị đánh tơi bời bằng những tin tức giả tạo bịa đặt / fake news có hệ thống không cần luân lý đạo đức thì đối với cuộc chiến Việt Nam có xá chi. Họ bịa đặt câu chuyện, bóp méo sự thật miễn sao đạt được mục đích của họ. Đúng là thiên vị cố ý và ngụy tạo để làm mờ mắt người Mỹ và những ai không hiểu biết tình trạng chiến tranh Việt Nam. Những hậu duệ của người Việt tỵ nạn cộng sản ở hải ngoại, vì ảnh hưởng của giáo dục nhà trường từ trung học đến đại học Mỹ đã hiểu sai lạc ý nghĩa của cuộc chiến mà cha mẹ, các bậc đàn anh vì đã về chiều lại quá mệt mỏi với thế sự không muốn nhắc đến chiến tranh Việt Nam nữa; mà có cắt nghĩa cho con cháu hiểu cái thực chất của chiến tranh, lý do họ đã chạy trốn ách cộng sản để có được như ngày nay thì chúng nghe hay không cũng còn tùy thuộc nhiều lý do và hoàn cảnh. Dù sao đó cũng là bổn phận của chúng ta và con cháu chúng ta.

ĐÔI LỜI KẾT:

TRÁCH NHIỆM CỦA NHỮNG NGƯỜI VƯỢT BIÊN TỶ NẠN CỘNG SẢN VÀ BỔN PHẬN CỦA HẬU DUỆ SINH RA VÀ LỚN LÊN Ở HẢI NGOẠI

Đây là điểm chốt mà nhiều người còn có tấm lòng nghĩ về đất nước vẫn ưu tư, bởi lẽ những thế hệ thứ hai, thứ ba và sau nữa có hiểu được lý do tại sao chúng ta liêu chết vượt biên trốn ách độc tài cộng sản, tại sao chúng ta chống cộng mới được sáng tỏ và có ý nghĩa. Hiểu được như vậy mới hy vọng làm cho nước Việt Nam đã chết được sống lại, một Việt Nam hải ngoại phục sinh. Coi và suy nghĩ về bộ phim The Vietnam War rồi so sánh, đối chiếu với những sự thật về chiến tranh của nó giữa hai miền Nam Bắc, giữa cộng sản độc tài và VNCH miền Nam tự do mới thấm thía câu nói: *“The US uses 10 years to design the death of South Vietnam. Ken Burns and Lynn Novick use 10 years with 30 million dollars to design the death of her legitimacy. The South Vietnam’s fate is born to die. But her death created the Vietnam diaspora which will become the resurrection of VietNam.”* Chính phủ Hoa Kỳ ủng hộ và nuôi dưỡng VNCH của TT Ngô đình Diệm 10 năm rồi giết nó đi khiến một Nam Việt Nam xáo trộn để đưa quân đội Hoa Kỳ vào tham chiến tại Việt Nam cũng 10 năm để rồi 10 năm sau lại cho nó chết vào ngày 30-4-1975. Nói cách khác, chính phủ Hoa Kỳ đã mất 10 năm để làm ra kế hoạch giết chết miền Nam Việt Nam. Ken Burns và Lynn Novick đã mất 10 năm với 30 triệu mỹ kim để hợp pháp hóa cái chết đó. Số phận của miền Nam Việt Nam là sinh ra để chết. Nhưng cái

chết đó lại phát sinh ra một Việt Nam diaspora lưu vong có khả năng làm cho Việt Nam phục sinh. Câu nói này đúng hay không, đúng nhiều hay ít cũng rất cần và đáng cho chúng ta suy nghĩ, những người Việt Nam còn có lòng với quê hương đất nước, còn xót xa với thân phận một Việt Nam đang bị dày xéo bởi ngoại bang Tàu cộng cùng sự đồng lõa của bọn Việt gian là đảng csVN cam phận làm thái thú cho Tàu cộng.

Chúng ta, những người ty nạn cộng sản và con cháu chúng ta có bổn phận phải làm cho sự chiến đấu của chúng ta chống lại cộng sản miền Bắc xâm lăng được sáng tỏ và có chính nghĩa, để Việt Nam được sống lại bao lâu Việt Nam quốc nội còn nằm dưới sự thống trị của cộng sản và ách đô hộ của Tàu cộng. Nhưng trên hết và trước nhất chúng ta phải thiết lập một Việt Nam hải ngoại sống động, có sinh khí anh hùng và thiện chí đồng lòng như một Trung Trắc Trung Nhi, một Trần quốc Toản, Hưng Đạo Vương, Lê Lợi, Quang Trung khởi nghĩa chống ngoại xâm để có một Việt Nam hoàn toàn độc lập và tự do. Một siêu quốc gia Việt Nam, một Việt Nam bên ngoài, một Việt Nam hải ngoại, một Việt Nam phục sinh. Để được như vậy, giáo dục con cháu chúng ta là cần thiết để những thế hệ sinh ra và lớn lên ở hải ngoại chúng hiểu rõ lý do chúng ta lìa bỏ quê hương ty nạn cộng sản, hiểu đúng và chính xác ý nghĩa của chiến tranh Việt Nam. Tại sao Mỹ can thiệp vào chiến tranh Việt Nam rồi lại rút khỏi Việt Nam để khai tử VNCH. Nuôi dưỡng VNCH rồi giết chết VNCH. Có như vậy thì một Việt Nam diaspora mới thực sự phục sinh và có ý nghĩa. Có như vậy chúng ta mới giải độc được thế giới, người dân Mỹ, truyền thông Mỹ, các giáo sư đại học Mỹ, những tên phản chiến, cho đến giờ vẫn nhòe sọ con cháu chúng ta là “cha ông các cô các cậu đã không chịu chiến đấu, để mất Miền Nam Việt Nam chứ không phải Hoa Kỳ.” Để rồi con cháu chúng ta, vì không hiểu rõ hoặc bị cs tuyên truyền, những tên việt gian nổi giáo cho giặc làm mờ mắt, có đứa trong một đám trẻ nào đó đã ngang nhiên dám mở miệng nói “vì các bậc cha ông làm mất nước nên chúng mới phải ly hương.” Chúng đâu có hiểu Miền Nam Việt Nam chúng ta, thế hệ cha ông vì ở thế nhược tiểu đã bị thế lực quốc tế bức tử nên vì tương lai con cháu, vì chúng, mới liều chết ra đi để chúng mới có sự nghiệp như ngày hôm nay. Nếu không phản lại được những tư tưởng chạy tội của thế lực quốc tế, của những kẻ nội thù, đảng csVN cam phận làm thái thú cho Tàu cộng thì chúng ta đã không làm tròn bổn phận của người ty nạn cs, và phần nào đã tự mình đổ tội lên đầu mình.

Tuy nhiên tin vào hồn thiêng sông núi, sức mạnh của dân tộc, lòng quả cảm, sự cương quyết của giống nòi. Việt Nam phải phục sinh.

Hãy suy nghĩ đúng và hành động đúng.

Fleming Island, Florida
27-11-2017
Nguyễn Tiến Cảnh

Nguồn: Internet eMail by ddcb chuyển

*Đăng ngày Thứ Ba, February 20, 2018
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*